

अव

अवकटं, क्री, (अव + कट् + क्) वैरूप्यं ।
अवात् कुटारश्च वैरूप्ये चकारात् कटश्च । इति
गोयीचन्द्रकृतलक्षणं ।

अवकरः, पुं, (अव + कृ + क्) सम्मार्जन्यादि-
निःक्षिप्तधूल्यादिः । जप्ताज इति ख्यातः । तत्-
पर्यायः । सङ्गरः २ । इत्यमरः ३ । अवस्तरः ३ ।
इत्यमरटीकायां मयुराणाद्यः । सङ्गारः ४ । इति
शब्दरत्नावली । (“अवकरनिकरं विकिरति तत्
किं कृत्वाकुरिव हंसः” । इति नीतिशतके ।)
अवकलितः त्रि, (अव + कल + क्त) दृष्टः । इति
धरणी ।

अवकाशः, पुं, (अव + काश् + घञ्) अवस्थान-
देशः । पाक इति यावत् । अवसरः । व्याप्ति-
रहितस्थानं । इत्यन्तरशब्दटीकायां भरतः ॥

(“न सुप्ततन्तोरेपि तावकस्य
तत्रावकाशो भवतः कथं स्यात्” ।

इति रत्नावलीनाटिकायाम् ।)

अपि च ।

“एवञ्च षडशीत्यादिष्वप्यवकाशमलभमानं” ।

इति तिथ्यादितत्त्वं । अन्यच्च ।

“अवकाशेषु चोदेषु गदीतीरेषु चैव हि ।

विविक्त्ये च तुष्यन्ति दत्तेन पितरः सदा” ॥

इति मानवे २ अध्याये २०७ श्लोकः ॥ (प्रशस्त-
प्रदेशः ।

“अवकाशो विविक्तोऽयं महानद्योः समागमे” ।

इति रामायणे । द्रव्यादिसङ्घस्थानं । अवस्थानं ।
स्थितिः ।

“अवकाशं किणोदन्वान् रामायाम्भरितो ददौ” ।

इति रघुवंशे ।)

अवकीर्णः, त्रि, (अव + कृ + क्त) अवचूर्णितः ।
तत्पर्यायः । अवधस्तः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
(विस्तृतः । प्रसृतः । विक्षिप्तः ।

“भुक्तानि यौवनसुखानि यशोऽवकीर्णे

राज्ये स्थितं स्थिरधिया चरितं तपोऽपि” ।

इति नागानन्दे । उल्लङ्घितः । अतिक्रान्तः ।)

अवकीर्णः, [न्] त्रि, (अवकीर्णमनेन अव + कृ
+ क्त + इनि, अवकीर्णं भ्रष्टं व्रतमिति शेषः,
अस्यास्तीति ।) क्षतव्रतः । स्त्रीसंसर्गादिना त्यक्त-
नियमव्यक्तिः । इत्यमरजटाधरो ।

(“कुशीलवोऽवकीर्णं च वृषणीप्रतिरेव च ।

पौनर्भवश्च काश्च यस्य चोपपतिर्गृहे” ॥

इति मनुः ।)

अवकुटारं, क्री, (अव + कट् + क्) अतिशये वा कुटार-
श्च । वैरूप्यं । इति संक्षिप्तसारव्याकरणस्य
परिशिष्टं । (अवाचीनत्वं । वैपरीत्यं ।)

अवकृतः, त्रि, (अव + कृ + क्त) वहिष्कृतः ।
दूरीकृतः । तत्पर्यायः । निष्काशितः २ । इत्य-
मरः ॥ निःसारितः ३ । इति जटाधरः ॥ निर्ग-
मितः ४ । इति शब्दरत्नावली । (वहिष्कारितः ।
निर्गलितः । बाह्यकृतः ।

“एकाकिनपि हि मया रभसावकृत-
निर्लिङ्गदीधितिसटाभरमासुरेण” ।

अव

इति नागानन्दे । नीचः । निहृतः ।

“प्रतिकर्तुं प्रकृतस्य नावकृतेन युज्यते” ।

इति रामायणे । हीनजातीयः । नीचजातीयः ।

अपकृतवर्णः ।

“चान्द्रायणं चरेत् सर्वानवकृतान् निहन्त्य तु” ।

इति याज्ञवल्काः । गृहादिसम्मार्जनकोदकावा-
हादिः कर्मकरः ।

“पाणौ देयोऽवकृतस्य षड्वल्लस्य वेतनम् ।

वाय्मासिकस्तथाच्छादो धान्यद्रोणस्तु मासिकः” ॥

इति मनुः ।)

अवकेशी, [न्] त्रि, (अवच्युतं कं सुखं यस्मात्,

अवकं फलशून्यतामीशितुं शीलमस्य, अवक +

ईश् + णिनि ।) फलकालेऽप्यनुत्पन्नफलकट्टादिः ।

इत्यमरः । तत्पर्यायः । बन्धः २ अफलः ३ ॥

अवक्तव्यं, त्रि, (न वक्तव्यं, नञ्समासः ।) वचना-

योग्यं । अकथनीयं । न वक्तव्यं अवक्तव्यमिति

नञ्समासनिष्पन्नं । यथा,—

“असम्भाष्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षमपि दृश्यते” ।

इति चाणक्यः ॥

अवक्रयः, पुं, (अवक्रियते प्रतिक्रियतेनेन स्वाधीनं

क्रियतेनेन, अव + क्री + अच् ।) क्रयसाधनद्रव्यं ।

मूल्यं । इत्यमरः ॥ (राजग्राह्यं द्रव्यं । वणिग्भिः

युक्तास्थाने प्रतिभाण्डमधिपतये देयं ।

“विक्रयावक्रयाधानयाचितेषु पणान् दश” ।

इति याज्ञवल्काः । एतावत्कालमुपयोगार्थं भा-

ण्डवस्त्राश्चादिस्मिया दीयते मह्यं च यष्टाभिरैता-

वज्जनं देयमित्येवंविधं भाटकं । भाडा इति भाषा ।)

अवगणितं, त्रि, (अव + गण + कर्मणि क्त) अव-

ज्ञातं । अवमानितं । इत्यमरः ॥ (तिरस्कृतं ।

“आयासेनालसाह्योऽप्यवगणितरुजः कानने चन्द-

नानां, अस्मिन् गायन्तु रागादुरगयुवतयः कीर्त्ति-

मेतां तवैव” । इति नागानन्दः ।)

अवगण्डः, पुं, (अव + गम + ङ, ङकारस्य नेलम् ।)

गण्डस्यग्रन्थः । वयस्फोडा इति यावत् । तत्-

पर्यायः । वरुणः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अवगतं, त्रि, (अव + गम + क्त) ज्ञातं । तत्-

पर्यायः । बुद्धं २ बुधितं ३ मणितं ४ विदितं ५

प्रतिपन्नं ६ अवसितं ७ । इत्यमरः ॥ प्रमितं ८

मत्तं ९ प्रतीतं १० । इति जटाधरः ॥

अवगतिः, स्त्री, (अव + गम + भावे क्तिन् ।) ज्ञान-

सामान्यं । इति जटाधरः ॥ (बोधमात्रं । अप

गमः । अपसरणम् ।)

अवगथः, त्रि, (अव + गा + कर्त्तरि थ, निपातनात्

ङ्रस् ।) प्रातःस्नातः । प्रातःस्नायी । इति सि-

द्धान्तकौमुदी ॥

अवगादः, पुं, (अव + गद + घञ् ।) जलद्रोणी ।

नौकाजलक्षेपनकाष्ठपात्रं । इति हल्लायुधः ॥

अवगाहः, पुं, (अव + गाह + घञ् ।) स्नानं । स्नान-

महं । इति वोपदेवः ॥

(“प्रचण्डसूर्यः स्पृष्टणीयचन्द्रमाः

सदावगाहस्तमवारिसङ्घयः” ।

इति ऋगुसंहारः ।)

अव

अवगाहनं, क्री, (अव + गाह + भावे ल्युट् ।) स्नान-
करणं । तत्पर्यायः । अवगाहः २ वगाहः ३
मज्जनं ४ (“कन्दर्पवायानलैर्दग्धानामवगाहनाय
विधिना रम्यं सरो निर्मितम्” । इति शृङ्गार-
तिलके ।) निमज्जनं ५ । डुव दिया नाचोया
इति भाषा । शिरःस्नानं । अभिसि मज्जनं । यथा ।
अवगाहनन्तु चक्षुःकर्णनासिकामङ्गुलीभिरा-
च्छाद्य कुर्वात् ।

“अङ्गुलीभिः पिधायैवं ओचवृद्धनासिसामुखं ।

निमज्जेत प्रतिस्रोतस्त्रिः पठेदधमवर्णम्” ॥

इति समुद्रकरधृतात् । अचानुद्धृते वारत्रय-
मेवावगाहनं ।

“नामिमात्रजले गत्वा जलान् केशान् दिधा दिजः ।

निरुध्य कर्णौ नासाश्च त्रिःकालो मज्जनं ततः” ॥

इति वामनपुराणात् । इत्याङ्गिकाचारतत्त्वं ॥

अन्यत् स्नानशब्दे दृष्टव्यं ॥* आङ्गीयब्राह्मणस्य

आङ्गकस्तुरपि अवगाहनस्नानकर्त्तव्यत्वं । यथा गो-

भिजः । “स्नानान् सुचीन् आचान्तान्” इत्यादि ।

स्नानान् अवगाहितान् न तु मन्त्रादिस्नानान् ।

स्वयमपि सूतकादिरहितः स्नातः । इति आङ्-

तत्त्वं ॥

अवगीतं, क्री, (अव + गै + क्त) निर्व्यादः ।

लोकापवादः । इति विश्वमेदिन्यौ । (गीतादिना

निन्दाख्यापनम् । असाधुगीतं । अशोभनगानं ।)

अवगीतः, त्रि, (अव + गै + क्त) । ख्यातगर्ह्यः ।

निन्दितः । इत्यमरः ॥ (“विधुरं किमतः परं

परैरवगीतां गमिन्ते दशमिमाम्” । इति

भारविः ।) दृष्टः । इति मेदिनी । मुञ्जदृष्टः ।

इति विश्वः ॥

अवगुण्ठनं, क्री, (अव + गुण्ठ + ल्युट् ।) योधानना-

वरकसरन्ध्रवस्त्रं । स्त्रीमुखाच्छादनवस्त्रं । घोट्टा

इति ख्याता । इति शब्दरत्नावली । मुद्राविशेषः ।

(“अवगुण्ठनसंवेता कुलजाभिसरेद्यदि” ।

इति साहित्यदर्पणे । “जादे ! मुञ्जत्तमं मा लज्ज,

अवगुण्ठस्सं दाव दे अवगुण्ठणम्” । इति शाकु-

न्तले ।) मुद्राविशेषः ।

तथा च तन्त्रसारे ।

“सव्यहस्तकृता मुष्टिदीर्घाधोमुखतर्जनी ।

अवगुण्ठनमुद्रेयमभितो भामिता मता” ॥

धूल्यादिस्वच्छं ॥

अवगुण्ठिका, स्त्री, (अवगुण्ठयति आह्वयति, अव

+ गुण्ठ + गुण्, स्त्रीत्वात् टापि अत इलम् ।)

अवगुण्ठनं । स्त्रीमुखावरकवस्त्रं । इति शब्दरत्ना-

वली ॥

अवगुण्ठितं, त्रि, (अव + गुण्ठ + क्त) । चूर्णितं ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ गुंड़ा करा इति भाषा ।

अवगोरखं, क्री, (अव + गुर उद्यमे + ल्युट् ।)

ताडनार्थं दृष्टादीनामुद्यम इति ब्राह्मणं ॥ मा-

रिवार निमित्ते ठेङ्गा उठान इति भाषा । यथा

प्रायश्चित्तविवेके । “दण्डनिपातप्रायश्चित्तेनैव गु-

रणा तन्मन्त्रीयकावगोरखप्रायश्चित्तमपि सम्य-

द्यत इत्युक्तं । ननु दण्डनिपातप्रायश्चित्तात् तदन्तः-